

név1 Törvényszék

Az ügy száma: szám1

A felperes: Felperes1 (Cím3)

A felperes képviselője: benyújtó1 (Cím4., eljáró ügyvéd: dr. Kodela Viktor)

Az alperes: Alperes1 (Cím1.)

Az alperes képviselője: Dr. Benczö Ügyvédi Iroda (4026 helység1, Bethlen utca 10-12. A. épület I/11., eljáró ügyvéd: dr. Benczö Ákos)

A per tárgya: munkaviszony jogellenes megszüntetéséből eredő igény megfizetése és egyéb

Í T É L E T

A bíróság kötelezi az alperest, hogy fizessen meg tizenöt napon belül a felperesnek jogalap nélkül igénybe vett vadászkutyatartás-költség visszatérítése címén 103.718 (százháromezer-hétszáztizennyolc) forintot.

Ezt meghaladóan a keresetet elutasítja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg tizenöt napon belül az alperesnek ki nem adott lődíj ellenértéke címén 465.950 (négy százhatvanöt ezer-kilenc százötven) forint tőkét és annak 2020. február 3-tól a kifizetés napjáig félévente a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű kamatát, valamint 41.016 (negyvenegyezer-tizenhat) forint perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az állami adóhatóság külön felhívására 21.294 (huszonegyezer-kétszázkilencvennégy) forint meg nem fizetett eljárási illetéket az állam javára.

Megállapítja, hogy 24.663 (huszonnégyezer-hatszázhatvanhárom) forint meg nem fizetett eljárási illeték az állam terhén marad.

Az ítélet ellen a kézbesítésétől számított tizenöt napon belül a név1 Ítéletáblához címzett, de a név1 Törvényszéken elektronikus úton, az E-ügyintézési tv.-ben és végrehajtási rendeleteiben meghatározott módon benyújtott fellebbezésnek van helye.

A bíróság tájékoztatja a feleket, hogy a másodfokú bíróság a fellebbezést tárgyaláson kívül bírálja el, kivéve, ha a felek bármelyike tárgyalás tartását kéri, a bíróság azt indokoltnak tartja, vagy tárgyaláson foganatosítható bizonyítást kell lefolytatni. A fellebbező félnek a tárgyalás tartására irányuló kérelmét a fellebbezésében kell előterjeszteni. A felek kérelme alapján sem kell tárgyalást tartani, ha az elsőfokú bíróság ítéletét kötelező jelleggel kell hatályon kívül helyezni; vagy a fellebbezés csak a perköltség viselésére vagy összegére, illetve a meg nem fizetett illeték megfizetésére vonatkozik; a fellebbezés csak a teljesítési határidővel kapcsolatos; vagy a fellebbezés csak az ítélet indokolása ellen irányul.

I n d o k o l á s

[1] A bíróság a peres felek nyilatkozatai, az általuk becsatolt okiratok tartalma, a név1 Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 30/2020. számú ügy iratai, valamint név2 tanúk vallomása alapján az alábbi tényállást állapította meg.

[2] Az alperes 2017. szeptember 4-től állt határozatlan idejű munkaviszonyban a felperessel hivatásos vadász (vadőr) munkakörben, munkavégzésének helye a felperes szám3 kódszám alatti, név4 község közigazgatási területéhez igazodó vadászterülete, személyi alapbére előbb havi bruttó 160.000 forint, majd 2019. január 1-től 200.000 forint, a felette munkáltatói jogkört gyakorló személy pedig név3 az egyesület elnöke volt. Munkaköréből adódóan az alperes feladatát képezte egyebek mellett a vadászterületen folyó vadászati- és vadgazdálkodási munkák elvégzése, az optimális (előírt) vadlétszám beállítása, a vadkár elhárítása, emellett kötelezettsége volt a munkájának naprakész adminisztrálása és a szolgálati napló folyamatos vezetése is.

[3] A felperes közgyűlése a 2018. május 31-én meghozott 8/2018. (05. 31.) számú határozattal elfogadta az alperes és testvére, a felperesnél szintén hivatásos vadászként foglalkoztatott tanú2 2017-2018-as vadászati évre vonatkozó beszámolóját figyelemmel arra is, hogy a felperessel jogviszonyban álló két hivatásos vadász áldozatos és eredményes munkájának köszönhetően jelentős növekedésnek indult az apróvad-állomány a felperes vadászterületén. A név8 (05. 31.) számú határozattal pedig más mellett döntött arról, hogy a két hivatásos vadász részére a vadászkutya-tartásuk segítése érdekében személyenként havi húsz-húsz kilogramm kutyatápot biztosít 2018. június 1-től. tanú2 a 2018. május 31-i taggyűlés után bejelentette, hogy nem kívánja igénybe venni az ő (kutyája) részére megállapított havi húsz kilogramm kutyatáp-támogatást. A név8 (05. 31.) számú határozat ellenére az alperes a 2018. június és 2020. január közötti időszakban az őt megillető négyszáz kilogramm helyett hétszázharminchétfő kilogramm kutyatápot vásárolt a felperes pénzből, mely többlet ellenértéke 103.718 forint volt.

[4] A perbeli jogviszony fennállása alatt az alperes a saját tulajdonában álló, szám2 forgalmi rendszámú név5 típusú gépjárművet használta a munkaviszonyból származó kötelezettségei teljesítéséhez a felperes engedélyével, a közlekedésével kapcsolatos adatokat pedig a részére a felperes által átadott „Útnyilvántartás” megnevezésű formanyomtatvány kitöltésével havonta, napi bontásban dokumentálta feltüntetve azon az utazás időpontját, a megtett útvonalat, az utazás célját, továbbá az adott napon megtett kilométermenyiséget.

[5] A felperes ezen útnyilvántartások alapján, az azon rögzített megtett kilométerek összesítésével és a 8,5 liter/100km fogyasztási norma, valamint a Nemzeti Adó- és Vámhivatal által közölt irányadó üzemanyagár alapulvételével a 2017. szeptember és 2019. szeptember közötti időszakra a tárgyhónapot követő hónapban, havonta fizetett ki 24.053 és 69.756 forint közötti összegeket útiköltség-térítés címén az alperesnek úgy, hogy az útnyilvántartáson az alperes által írt adatok tényszerűségét egyetlen esetben sem ellenőrizte, a kifizetéshez további igazolást vagy dokumentumot nem kért.

[6] 2019. december 2-án a felperes elnöke ráírta a 2019. október havi, a tanúl könyvelő által kiszámolt 67.790 forintos összeget tartalmazó útnyilvántartásra, hogy „meg kell vizsgálni, nem fizethető ki”, majd 2019. december 4-én a 2019. novemberi, 69.911 forintot rögzítő útnyilvántartásra írt és név15 címzett üzenetben azt tüntette fel, hogy „ellenőrizni kell a szolgálati napló alapján, jóváhagyva 50.000 forint/hó lett, de nem úgy, hogy név4 vadászterület – név4. A szolgálati naplót bekértem, de eddig nem adta le. Szolgálati napló hiányában NEM fizethető ki.” A felperes a 2019 október-decemberi időszakra nem fizette meg az alperes útiköltség-térítését.

[7] A felperesnél foglalkoztatott két hivatásos vadász a 2019. január 14. és december 23. közötti időszakban együtt összesen ötezer-háromszázötven darab sörétes és kétezeregyszáznyolcvan darab golyós lőszerre, mint lődíjra szerzett jogosultságot a felperes költségére. Az alperes ebben az időszakban öt kétezerhatszáznegyven sörétes és ötszázhetvenhét darab golyós lőszerre, mint lődíjra jogosító fajtájú és mennyiségű vadat ejtett el, a felperes azonban egyáltalán nem biztosított lődíj címén az alperesnek lőszert a szolgálati napló megfelelő vezetésének hiányára, illetve annak bemutatása elmaradására hivatkozással. Az alperest lődíjként megillető említett lőszer ellenértéke 465.950 forint.

[8] Az alperes 2019. december 20-tól keresőképtelen volt, majd a 2020. január 28. napján kelt és a felperessel ugyanezen a napon közölt azonnali hatályú felmondással megszüntette a munkaviszonyát a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (Mt.) 64. § (1) bekezdés c) pontjára és az Mt. 78. §-ára hivatkozással azzal az indokkal, hogy „a járandóságomat nem kaptam meg”. Kérte, hogy a munkaviszonya megszűnésének időpontjáig járó munkabére, egyéb járandóságai, továbbá az Mt. által előírt távolléti díj és végkielégítés kifizetése iránt a munkáltató haladéktalanul intézkedjen, továbbá tegye lehetővé a munkakör átadását és az elszámolást.

[9] Az azonnali hatályú felmondásra a felperes elnöke egyebek mellett rávezette, hogy vitatja az abban foglaltakat, az átadás-átvétel időpontja 2020. február 4., valamint a szolgálati naplót „több esetben” kérte, ennek ellenére az alperes nem adta azt át a munkáltatónak. Az ezekkel a megjegyzésekkel ellátott azonnali hatályú alperesi felmondást az egyesület elnöke 2020. január 29-én kelt levelében küldte meg az alperesnek egyidejűleg rögzítve, hogy „ismételten” kéri a hivatásos vadász szolgálati naplójának átadását, bemutatását „munkavégzési és kilométer elszámolás ellenőrzési, majd záradékolás célból és az Ön részére visszaadás végett. Kilométer elszámolása ellenőrzését csak a szolgálati naplóban történő munkavégzéssel tudom ellenőrizni, egyébként nem. Szolgálati naplóját kértem 2019. november és decemberi hónapban is, ennek a mai napig nem tett eleget.”

[10] Az alperes 2020. január 30-án szintén levélben, a 2020. január 29-én kelt felperesi felhívásra tájékoztatta a munkáltatóját, hogy a szolgálati naplóját elhagyta a költözése során, így azt nem tudja átadni, ahogy azt 2020. január 28-án az irodában személyesen is jelezte az egyesület elnökének.

[11] A felperes elnöke a 2020. január 31-én kelt levelében reagált az alperes szolgálati naplóval kapcsolatos nyilatkozatára sérelmezve azt, hogy a szolgálati napló elvesztését az alperes köteles lett volna a munkáltatónak azonnal, a kormányhivatal vadászati hatóságának pedig öt napon belül jelenteni. Ennek hiányában sem az alperes munkavégzését, sem a kilométer-elszámolását („mely feltüntetése útvonal megadása alapján sem elegendő és elfogadható”) nem lehet ellenőrizni. Utalt arra is, hogy a szolgálati napló hiányában nem tud eleget tenni az éves vadgazdálkodási jelentési kötelezettségének.

[12] Mindezeket követően a felperes a 2020. február 4-én kelt 16/2020. számú intézkedésével „azonnali hatállyal felmondta” az alperes „munkaszerződését”. Ebben egyebek mellett utalt arra, hogy a szolgálati naplóban rögzített adatok hiányában az alperes tényleges munkavégzése, kilométer-elszámolása és egyéb vadászati tevékenysége nem rekonstruálható, amely a felperes által folytatott vadgazdálkodás eredményességét veszélyezteti és számára kárt okoz. A kilométer elszámolás utólagos ellenőrizhetősége okán az alperes 2019. október, november, december havi útnyilvántartásainak pedig nincs olyan okirati alapja, amely ezen útnyilvántartás adatait megfelelően hitelesítené.

[13] A 2020. február 10-én kelt levelében a felperes tájékoztatta az alperest, hogy a munkaviszonya megszüntetése ellenére nem adta le a névű céltávcsövet; nem mutatta be a két szolgálati maroklőfegyver leadásáról szóló igazolást; szolgálati napló hiányában az útnyilvántartásokban rögzítetteket nem tudja teljesíteni; a kilométer elszámolás tekintetében az „engedélyezett” feletti 236.932 forint; míg a kutyaeledel-vásárlás kapcsán 103.728 forint többletkifizetést állapított meg.

[14] A felperes módosított keresetében az alperes azonnali hatályú felmondásának jogellenességét állítva 272.730 forint munkavállalói felmondás esetén irányadó felmondási

időre járó távolléti díjnak megfelelő összeg, a megszüntetés jogellenességétől függetlenül jogalap nélkül kifizetett 198.638 forint útiköltség-térítés és 103.718 forint vadászkutyatáp-költség, továbbá perköltsége megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Álláspontja szerint az alperes munkaviszonya „jogszerűen a felperesi felmondás hatályosulásával, tehát 2020. február 4-én szűnt meg”. Az alperes azonnali hatályú felmondása ugyanis jogellenes, mert egyrészt abban az alperes nem jelölte meg a hivatkozott okról való tudomásszerzés időpontját, másrészt „nem felel meg ugyanis a jóhiszemű és tisztességes joggyakorlásnak és joggal való visszaélésnek minősül egy olyan azonnali hatályú felmondás közlése, amelynek sem előzménye, sem valós oka, sem valós alapja nincsen és nem is volt”, harmadrészt pedig annak indokolása nem világos, mert abból nem derül ki, hogy mely „járandóságát” nem kapta meg az alperes azzal, hogy valótlan is, mert a munkabérét minden hónap tizedik napjáig rendben megfizette részére. Az útiköltség-térítés mértékére vonatkozóan egy, a felek között létrejött megállapodásra hivatkozott, mely szerint annak felső határa havonta 50.000 forint volt. Az ezt meghaladó és külön ellenőrzés nélküli korábbi kifizetések csupán a nagyvonalúságának voltak köszönhetőek, a visszakövetelés jogáról azonban ezzel nem mondott le. A vadászkutyatáp-költséggel kapcsolatban utalt arra, hogy az nem kutyánként, hanem személyenként illette meg a hivatásos vadászokat, azaz a havi húsz kilogrammot meghaladó alperesi vásárlás – a kutyái számától függetlenül – jogalap nélküli és mint ilyen a munkaviszony megszűnése miatt elszámolandó.

[15] Az alperes az általa jogalapjában igen, összecszerúségében nem vitatott kereset elutasítását és a felperes perköltségben marasztalását kérve előadta, hogy az egyesület elnöke számára is nyilvánvalónak kellett lennie, hogy a 2019. október-decemberi útiköltség-térítés ki nem fizetése és a 2019. évre járó lődíj elszámolásának hiánya volt az azonnali hatályú felmondásának indoka, ekként az világos. Emellett valós is, hiszen azt még a perben sem vitatta a felperes, hogy a jelzett időszakra sem útiköltség-térítést nem fizetett, sem lődíjat nem számolt el részére. Állította, hogy az útiköltség-térítés mértékével kapcsolatban nem havi 50.000 forint, hanem havi kétezer kilométer volt a megállapodás szerinti felső határ, amit viszont nem lépett túl sem korábban, sem a 2019 október-decemberi időszakban, ezért fizette meg havonta minden további ellenőrzés vagy okiratbekérés nélkül is a felperes 2019 szeptemberéig számára az útnyilvántartásokon feltüntetett kilométer mennyiségnek megfelelő összegeket. A vadászkutyatáp-költség pedig – ahogy az a közgyűlésen szóban is elhangzott – nem személyenként, hanem vadászkutyánként járt és neki három is volt, ráadásul a javára mondott le a testvére az őt megillető mennyiségű kutyatápról.

[16] Az alperes viszontkeresetében ki nem adott lődíj ellenértéke címén 465.950 forint tőke és járulékai megfizetésére kérte kötelezni a felperest. Arra hivatkozott, hogy az általa 2019. március és december között elejtett vadak fajtája és mennyisége alapján öt kétezerhatszáznegyven darab sörétes és ötszázhetvenhét darab golyós lőszer illette volna meg lődíjként, azt azonban a felperes egyáltalán nem adta ki részére a jogviszonya megszüntetéséig.

[17] A felperes az általa jogalapjában igen, összecszerúségében nem vitatott viszontkereset elutasítását kérte és rámutatott, hogy bár a 2019. január 14. és december 23. közötti időszakban összesen ötezer-háromszázötven darab sörétes és kétezeregyszáznyolcvan darab golyós lőszer vásárolt a lődíj elszámolás érdekében a két hivatásos vadásznak, de nem

tudta megállapítani az alperesnek járó lődíj pontos mértékét a szolgálati napló hiányában, ezért egyáltalán nem is adott ki számára ezen a jogcímen lőszert.

[18] A kereset a rendelkező részben írt mértékig, a viszontkereset pedig teljes egészében alapos.

[19] Az Mt. 64. §-a (1) bekezdésének c) pontja szerint a munkaviszony megszüntethető azonnali hatályú felmondással.

[20] Az Mt. 78. § (1) bekezdés a) pontja szerint a munkáltató vagy a munkavállaló a munkaviszonyt azonnali hatályú felmondással megszüntetheti, ha a másik fél a munkaviszonyból származó lényeges kötelezettségét szándékosan vagy súlyos gondatlansággal jelentős mértékben megszegi.

[21] Az Mt. 78. § (2) bekezdése értelmében az azonnali hatályú felmondás jogát az ennek alapjául szolgáló okról való tudomásszerzéstől számított tizenöt napon lehet gyakorolni.

[22] A felperesnek a 2020. február 4-i, a munkaviszony megszüntetésére irányuló jognyilatkozatával (30/2020/1/F/10.) kapcsolatban itt kell utalni arra, hogy az azonnali hatályú (korábban „rendkívüli”) felmondás egyoldalú, címzett, indokolt írásbeli jognyilatkozat, amely a munkaviszonyt a közlés időpontját követő napon megszünteti függetlenül attól, hogy az jogszerűnek vagy jogellenesnek minősül-e {[Lőrincz György: A munkaviszony megszűnése és megszüntetése. In: Petrovics Zoltán (szerk.): A munka törvénykönyvének magyarázata.

HVG-ORAC Lap- és Könyvkiadó Kft., Budapest, 2020. 293. o.], Dr. Cséffán József: A munka törvénykönyve és magyarázata. Szegedi Rendezvényszervező Kft., Szeged, 2020. 318. o., BH1998. 51.}. Ebből következik, hogy a felperes jogi álláspontjával szemben a felek közötti munkaviszonyt az alperes azonnali hatályú felmondása (30/2020/1/F/7.) szüntette meg, a felperes pedig éppen ennek jogellenességére és az Mt. 84. § (1) bekezdésére alapította a most szóban forgó igényét.

[23] Az Mt. 78. § (2) bekezdésében írt tizenöt napos határidő szubjektív jellege azt jelenti, hogy az azonnali hatályú felmondás okáról történt tudomásszerzéssel nyílik meg. A tudomásszerzés azt jelenti, hogy valamelyik fél mindazoknak az ismereteknek teljeskörűen a birtokába jut, amelyek alapján az azonnali hatályú felmondási jog gyakorolhatóságáról, vagyis a kötelezettségszegés tényéről, a vétkeesség súlyára és a kötelezettségszegés mértékére vonatkozó törvényi feltételek meglétéről állást tud foglalni. (Bankó Zoltán / Berke Gyula / Kiss György / Szőke Gergely László: Nagykommentár a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvényhez – uj.jogtar.hu).

[24] Az azonnali hatályú felmondás határidejét nem a folyamatos kötelezettségszegés kezdő napjától, hanem annak befejeződésétől kell számítani (EBH2000.247.).

[25] A nem egyszeri, hanem folyamatosan, sőt akár az intézkedés megtételekor is fennálló (azaz be nem fejezett) kötelezettségszegéssel indokolt jognyilatkozatok tekintetében tehát sem a szubjektív, sem az objektív határidő elmulasztása nem következhet be, ilyen esetekben az azonnali hatályú felmondásban foglaltakat érdemben kell vizsgálni (BH2005.405., Mfv.I.10.318/2018/7. szám).

[26] Az pedig nem vitatható alappal, hogy annak tartalma szerint az alperes folyamatos, általa az intézkedés megtételekor is fennállónak tekintett kötelezettségszegéssel (a járandósága felperes általi meg nem fizetésével) indokolta a perben támadott azonnali hatályú felmondást akkor is, ha abban azt jelölte meg, hogy a tudomásszerzésének időpontja 2020. január 28-a.

[27] A szubjektív határidő megtartottsága miatt az azonnali hatályú felmondás érdemi vizsgálata során elsődlegesen arra szükséges rámutatni, hogy a munkaviszonyt megszüntető jognyilatkozat abban az esetben fejezi ki világosan annak okát, ha abban meg vannak jelölve azok a konkrét tények, illetve körülmények, amelyekre a közlő fél jognyilatkozatát alapította. Nem az a lényeges tehát, hogy a jognyilatkozat részletező indokolást tartalmaz-e vagy összefoglaló meghatározást használ, hanem hogy az annak okaként közöltekből megállapítható legyen: miért nem tartható fenn a továbbiakban a munkaviszony (MK 95. számú, az Mt. hatálya alatt és az azonnali hatályú felmondásra is alkalmazandó állásfoglalás).

[28] Ennek tükrében minden alapot nélkülözött a felperes azon hivatkozása, hogy nem volt tisztában azzal: milyen okra alapította az alperes az azonnali hatályú felmondását. Éppen a felperes elnöke volt ugyanis az, aki a felek által nem vitatottan fennálló (bár eltérő tartalommal előadott) szóbeli megállapodás ellenére 2019. decemberétől megváltoztatta korábbi gyakorlatát és a 2019 októberétől kért útiköltség-térítés kifizetését immár a szolgálati naplóban rögzített adatok ellenőrzéséhez kötötte, melyet viszont saját nyilatkozata szerint sem tudott elvégezni, ezért nem is teljesített kifizetést ilyen jogcímen az alperesnek szám4 alatti iratok). A felperes elnöke nyilvánvalóan tudta tehát, hogy az indokolásban írt „járandóság” legalább az útiköltség-térítést jelenti és az alperes annak meg nem fizetését sérelmezi az azonnali hatályú felmondásban.

[29] A lődíj elszámolás vonatkozásában mindezek azonban nem mondhatók el annak ellenére, hogy az alperes szerint ezt is jelentette a „járandóság” (13. jkv. 3. o. 2. bek.). Ennek ugyanakkor csak annyiban van jelentősége, hogy a bíróság a felperessel közölt azonnali hatályú felmondás indokának kizárólag az útiköltség-térítés elmaradását tekinthette, hiszen továbbra sincs helye olyan új megszüntetési okok perbeli bizonyításának, amelyek közlése a

munkaviszonyt megszüntető jognyilatkozatban nem történt meg (EBH2005. 1241., BH2020. 308.).

[30] Az ekként az azonnali hatályú felmondás indokát jelentő ténnyel összefüggésben utalni kell az Mt. 51. § (2) bekezdésére, mely szerint a munkáltató köteles a munkavállalónak azt a költségét megtéríteni, amely a munkaviszony teljesítésével indokoltan merült fel.

[31] A perbeli útiköltség-térítés ilyen költségnek minősült, mert a felperes nem a munkába járási költségeket térítette meg ezen a jogcímen, hanem az alperes ezeket az összegeket a saját gépjárműve munkavégzéshez történő használata miatt kapta, hiszen járta a vadászterületet a saját gépjárművével (név7.).

[32] Azt maga a felperes sem vitatta, hogy 2019 októberétől a szóban lévő térítést nem fizette ki az alperesnek, a nemfizetés okaként viszont az alperes kötelezettségszegésére, nevezetesen arra hivatkozott, hogy a szolgálati napló átadása többszöri munkáltatói kérés ellenére sem történt meg, ami viszont kizárta az útiköltség-térítés kifizetését.

[33] A felperes ez utóbbi nyilatkozata egyértelműen valótlan, hiszen minden további nélkül megállapítható tény volt az is a perben, hogy a kifizetésnek egyáltalán és addig soha nem volt feltétele a szolgálati napló, illetve az abba bejegyzett adatok felperes általi megismerése és ellenőrzése (3/A/2.). A felperes tehát nem „nem tudta”, hanem „nem akarta” kifizetni az útiköltség-térítést az alperesnek.

[34] Az vitathatatlan, hogy a munkáltatót megilleti az ellenőrzés joga, azaz a felperesnek joga volt a kifizetéseket megelőzően további kontrollt végezni az útnyilvántartásokban rögzített adatokkal összefüggésben. Azonban a felperes nem tudta bizonyítani azt az állítását, miszerint a szolgálati napló bemutatására akár csak egyszer is felszólította volna az alperest 2020. január 28-a előtt. Ezzel kapcsolatban a felperes elnökének nyilatkozatával szemben az alperes tagadása állt (21. jkv. 2. o. 9. bek., 20/F/1. alatti rendőrségi jkv. 4. o.), tanúl tanú pedig – a felperes elnökének elgondolását (21. jkv. 2. o. utolsó előtti bekezdés) megcáfolva – akként nyilatkozott, hogy irányába ilyen jellegű kérés nem fogalmazódott meg (27. jkv. 4. o. 7. bek.).

[35] A felperes tehát úgy változtatta meg az útiköltség-térítés kifizetésével kapcsolatos korábbi gyakorlatát, hogy arról az alperest nem tájékoztatta, az elszámoláshoz általa immár szükségesnek tartott szolgálati napló bemutatására pedig az azonnali hatályú felmondás közléséig egyáltalán nem hívta fel. Ez a megoldás így viszont az Mt. 6. § (2) bekezdésébe ütközik, hiszen a jóhiszeműség és tisztesség követelményét sérti az is, akinek joggyakorlása szemben áll olyan korábbi magatartásával, amelyben a másik fél okkal bízhatott.

[36] Ami pedig az azonnali hatályú felmondás indokolásának valós [azaz az Mt. 78. § (1) bekezdés a) pontjában írtaknak megfelelő] mivoltát illeti, a 2019. október-december közötti időszakra az összesen 168.939 forint útiköltség-térítésnek a fentiek szerint kellő ok nélküli ki nem fizetése a havi bruttó 200.000 forintot kereső (és a munkaviszony teljesítésével felmerülő költségét szükségképpen abból előlegező) munkavállaló esetében olyan magatartás, mellyel a felperes a munkaviszonyból származó lényeges kötelezettségét szándékosan, jelentős mértékben megszegte, hiszen a munkabér-, de a gyakorlatilag munkabérként funkcionáló „járandóság”-fizetési kötelezettség elmulasztása a munkavállaló azonnali hatályú felmondásának jogszerű indoka lehet már akkor is, ha a késedelem nem huzamosabb ideig állt fenn és a munkáltató mulasztása nem visszatérő jellegű, hanem egyetlen alkalommal történt (BH2020. 215., Kúria Mfv.I.10.105/2016/5.).

[37] A felperes Mt. 6-7. §-aira történt utalása (keresetlevél 47. pont) tartalmilag az azonnali hatályú felmondás valótlanságára vonatkozó – és a fentiek szerint alaptalan – hivatkozás volt. Általánosságban – és véletlenül sem a perbeli azonnali hatályú felmondásra irányadó módon – rámutat a bíróság ugyanis arra, hogy egy olyan azonnali hatályú felmondás, „amelynek sem előzménye, sem valós oka, sem valós alapja nincs és nem is volt”, nyilván nem az Mt. 6-7. §-ába, hanem az Mt. 78. § (1) bekezdésébe ütközne és mint ilyen jogellenesnek minősülne, a jogellenes munkaviszony megszüntetés pedig egyidejűleg nem valósíthat meg joggal való visszaélést is (a joggal való visszaélés tilalmának megsértésével kapcsolatos munkaügyi perekben felmerült egyes kérdésekről szóló 5/2017. (XI. 28.) KMK vélemény 1. pont).

[38] A 198.638 forint útiköltség-térítés visszafizetésére irányuló keresettel kapcsolatban az előzőekben írtak mellett csupán arra kell utalni, hogy a kifizetés felső határára vonatkozó szóbeli megállapodás tényét a felek egyezően, annak tartalmát viszont eltérően adták elő. Mivel a felperes volt az, aki az általa hivatkozott 50.000 forintos felső határra (annak alperes általi túllépésére) igényt alapított, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 265. § (1) bekezdése alapján e körben a bizonyítási kötelezettség is őt terhelte.

[39] tanúl tanú viszont azt adta elő, hogy az „elnök úr által az irodából kikiabált tényközlés az tehát konkrétan az volt, hogy a havi kilométerét elszámolhatjuk. Arra vonatkozó korlátot, vagy mértéket nem említett ekkor elnök úr” (27. jkv. 3. o. 7. bek.). Ezen vallomás alapján nyilvánvalóan nem állapítható meg az 50.000 forintos felső határra vonatkozó szóbeli megállapodás létrejötte, ennek következményét pedig a Pp. 265. § (1) bekezdése értelmében a felperesnek kell viselnie. Ezért nincs annak jelentősége, hogy a tanú vallomása az alperes által állított kétezer kilométeres felső határt sem támasztotta alá (27. jkv. 3. o. utolsó előtti bek.) azzal, hogy azt az útnyilvántartások alapján az alperes egyébként nem is lépte át.

[40] A vad védelméről, a vadgazdálkodásról, valamint a vadászatról szóló 1996. évi LV. törvény végrehajtásának szabályairól szóló 79/2004. (V. 4.) FVM rendelet (Vhr.) 63. § (3) bekezdése szerint a vadászatra jogosult köteles gondoskodni a vadászkutyát tartó és azt a vadászáton rendszeresen vezető hivatásos vadász részére a kutyatartás igazolt költségeinek legalább ötven százalékának megtérítéséről.

[41] A felperes nem vezetett nyilvántartást a hivatásos vadászok kutyatartásának költségeiről (21. jkv. 3. o. 4. bek.), de ezt az alperes sem sérelmezte, így ezen kereseti kérelem vonatkozásában arra kell rámutatni, hogy a név⁸ (05. 31.) számú határozat név⁹) az elfogadását megelőzően, név¹⁰ részéről elhangzott és a közgyűlési jegyzőkönyvben is rögzített nyilatkozat alapján egyértelműen és szinte félreérthetetlenül a hivatásos vadászokat, azaz a név szerint is megjelölt alperest és testvérét személyenként megillető térítésről szól [„a hivatásos vadászok (név¹¹) vadászkutyatartásának segítése, havi 20-20 kg kutyatáppal”].

[42] Az alperes csupán állította, de semmilyen módon nem bizonyította azt, hogy akár a testvére az ő javára mondott volna le a saját húsz kilogrammjáról (16. jkv. 2. o. utolsó bek.), akár a közgyűlési jegyzőkönyvben írtaktól eltérő információ hangzott volna el bármikor is szóban (16. jkv. 2. o. 8. bek.). A keresetlevélben kimunkált többlet-igénybevétel (337 kilogramm) tehát kívül esik az Mt. 51. § (2) bekezdésének keretein, ezért annak az általa összehszerűségében nem vitatott (13. jkv. 4. o. 10. bek.) ellenértékét az alperes köteles visszafizetni a felperes részére, figyelemmel az Mt. 80. § (1) bekezdésére is.

[43] A Vhr. 41. § (1) bekezdése szerint a hivatásos vadászt a szolgálati feladata teljesítése során elejtett, elfogott vad után lödijként a szolgálati lőfegyvere és annak öbnagysága figyelembevételével

- a) az elejtett, elfogott szarkáért, szajkóért és dolmányos varjúért tíz darab sörétes lőszer,
- b) az elejtett, elfogott borzért, nyestért tizenöt darab sörétes vagy három darab 1000 joule-nál nagyobb csőtorkolati energiájú golyós lőszer, aranysakálért, nyestkutyáért, mosómedvéért ötven darab sörétes vagy öt darab 1000 joule-nál nagyobb csőtorkolati energiájú golyós lőszer,
- c) december 1. - április 30. közötti időszakban elejtett, elfogott rókaért hetvenöt darab sörétes vagy tíz darab 1000 joule-nál nagyobb csőtorkolati energiájú golyós lőszer, május 1. - november 30. közötti időszakban történt elejtése, elfogása esetén pedig tíz darab sörétes vagy kettő darab 1000 joule-nál nagyobb csőtorkolati energiájú golyós lőszer,
- d) a jogosult által előírt állományszabályozás során elejtett nagyvad után három darab golyós lőszer

illeti meg a jogosult költségére.

[44] A Vhr. 43. § (2) bekezdése értelmében a lödij elszámolásának rendjét a jogosult állapítja meg, melyet köteles a vadgazdálkodási jelentéssel együtt a vadászati hatóság részére megküldeni.

[45] A felperes által megállapított, a lődíj elszámolásával kapcsolatos „rend”-re csupán annyi adat merült fel a perben, hogy egyrészt az mindenekelőtt a bizalmi elven, ezért tételes írásbeli nyilvántartás nélkül működött (legalábbis addig, amíg nem rezgett a léc – 21. jkv. 4. o. 9. bek.), így a felperes elnöke volt az, aki reggel és este megszámlolta a lőszerszekrényben lévő lőszerket és azt fejben rögzítette (21. jkv. 4. o. utolsó előtti bek.). Másrészt nem volt olyan, hogy a vadászok által bemutatott dúvad jelek alapján utólag került volna megállapításra, „összeszorozgatásra” az őket a Vhr. alapján megillető lődíj, hanem lehetett azt látni, hogy „nagyjából” milyen mennyiségű lőszerre van szükségük, illetve milyen mennyiséget használtak, ez alapján került megvásárlásra hol a felperes elnöke, hol tanú², hol az alperes által az összesen ötezer-háromszázötven darab sörétes és kétezeregyszáznyolcvan darab golyós lőszer (21. jkv. 3. o. 13-14. bek.).

[46] A felperes a perben mindvégig a szolgálati napló megfelelő vezetése, valamint annak bemutatása hiányára hivatkozással vitatta azt, hogy az alperes a viszontkeresetben írt fajtájú és mennyiségű vadat elejtette. Azt azonban beismerte, hogy a 2019. január 14. és december 23. közötti időszakban a két hivatásos vadászt lődíjként összesen ötezer-háromszázötven darab sörétes és kétezeregyszáznyolcvan darab golyós lőszer illetve meg az általuk elejtett vadak fajtája és mennyisége alapján (7. alatti irat 2. o., 13. jkv. 2. o. utolsó bek., 16. jkv. 6. o. 3. bek., 21. jkv. 3. o. 12. bek.), melyből a 2019. március és 2020. február közötti időszakra (azaz a 2019/2020-as vadászati évre) ezerhét száz darab sörétes és háromszázötvenöt darab golyós lőszer a tanú² vadászati teljesítményére jutó rész (28/F/1.).

[47] Ebből nyilvánvalóan következik, hogy az alperes a viszontkeresetében írt 2019. március-december közötti időszakra kétezerhatszáznegyven darab sörétes és ötszázhetvenhét darab golyós lőszerre mint lődíjra jogosultságot szerzett, ennek ellenére – ahogy azt az alperes is mindvégig állította – „a felperes az alperes részére a perbeli időszakban lődíjként nem biztosított térítést” (27. jkv. 8. o. 9. bek.).

[48] Emiatt és a fentebb említett „rend” tükrében az alperes lőszervásárlásai (21. jkv. 3. o. utolsó bek., 4. o. 3. bek.) kapcsán csupán arra kell utalni, hogy önmagában a vásárlások ténye a lődíj kiadását nem bizonyítja figyelemmel arra is: „A vadásztársaság tehát nem csak lődíj elszámolás, hanem más címen is adhat löszert a vadász számára” (21. jkv. 4. o. 6. bek.). Ez értelemszerűen következik az Mt. 51. § (1) bekezdéséből is, hiszen a munkáltató köteles a munkavégzéshez szükséges feltételeket biztosítani.

[49] Miután az alperes immár nem áll jogviszonyban a felperessel, az említett mértékű lődíjra viszont az előzőekben írtak szerint jogosultságot szerzett a munkaviszonya fennállása alatt, részére a felperes köteles megfizetni a lődíj összegszerűségében nem vitatott ellenértékét a Vhr. 41. § (1) bekezdése és az Mt. 80. § (1) bekezdése, valamint annak késedelmi kamatát az Mt. 31. §-a folytán alkalmazandó a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (Ptk.) 6:48. § (1) bekezdése alapján.

[50] Mindezekre tekintettel a bíróság a rendelkező részben foglaltak szerint határozott.

[51] Az alperes szolgálati naplójával kapcsolatos széleskörű és sokrétű felperesi aggályok miatt szükséges kitérni arra, hogy az alperes szolgálati napló vezetésére vonatkozó, a munkaköri leírásban és a Vhr. 36. §-ában is rögzített kötelezettségének teljesítése vagy annak elmaradása nem volt tárgya a perbeli jogvitának, mert az – az előzőekben részletesen kifejtettek szerint – minden további nélkül eldönthető volt a szolgálati napló hollétével, az abba történő bejegyzések időpontjával és tartalmával, a bejegyzések szignózáásával vagy aláírásával kapcsolatos információk hiányában is. Ezért a bíróság mellőzte a felperes által a szolgálati naplóval összefüggésben indítványozott írásszakértői bizonyítást, mint a jogvita elbírálása szempontjából szükségtelent a Pp. 276. § (5) bekezdése alapján eljárva.

[52] A bíróság a pertárgy értékét a korábbi hét, egymással valódi tárgyi keresethalmazatban álló kereseti kérelemmel és a viszontkeresettel érvényesített igényre figyelemmel 1.468.036 forintban határozta meg a Pp. 512. § (2) bekezdésének megfelelően, az ingók birtokba adása körében a felperes által megjelölt értékek alapulvételével.

[53] A felperes az alperes per alatti teljesítése miatt állt el az ingók birtokba adása iránti kereseti kérelmeitől (szemben a 127.000 forint „jogalap nélkül megszerzett vagyoni előny” megfizetésére irányulóval), ezért az eljárás részbeni megszüntetése ellenére (27/I. végzés) ebben a tekintetben (300.000 forint) a Pp. 85. § (2) bekezdése alapján pernyertes lett, ahogy értelemszerűen a részére megítélt 103.718 forint vonatkozásában is. Ezért a teljes pertárgyértékre vetített pernyertessége 28% (403.718/1.468.036), ebből következően az alperes pernyertessége 72% (1.064.318/1.468.036).

[54] Az alperes a költségjegyzéken a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet (R.) 2. § (1) bekezdés a) pontja szerint kérte perköltsége megállapítását, megbízási szerződést azonban nem csatolt, ezért a bíróság az ügyvédi munkadíjból álló perköltségigényét – ahogy a felperesét is – a R. 3. § (2) bekezdés a) pontja alapján bírálta el. Ekként a felek teljes pernyertességük esetére egyezően 93.220 forint, általános forgalmi adót is tartalmazó ügyvédi munkadíjat igényelhetek volna, így a pernyertességükkel arányos rész a felperesnél 26.102 forint, az alperesnél 67.118 forint. Ezért köteles a felperes a különbözetet jelentő 41.016 forint perköltséget megfizetni az alperesnek a Pp. 83. § (2) bekezdése értelmében.

[55] A feleket tárgyi költségfeljegyzési jog illetve meg a perben [a költségmentesség és a költségfeljegyzési jog polgári és közigazgatási bírósági eljárásban történő alkalmazásáról szóló 2017. évi CXXVIII. törvény 3. § (1) bekezdés d) pont], az eljárási illeték összege pedig a fenti pertárgyérték és az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 42. § (1) bekezdés a) pontja alapján 88.082 forint volt. Ebből a felperesnek kell viselnie a pervesztességére eső 63.419 forintot a Pp. 102. § (1) bekezdése alapján azzal, hogy a keresetlevél benyújtásakor

ezen a címen – nyilván az Itv. 5. § (2) bekezdésében írt feltételek hiánya miatt – teljesített 42.125 forintra figyelemmel (30/2020/2. alatti igazolás) viszont már csupán 21.294 forintot köteles külön felhívásra megfizetni az állam javára. A fennmaradó, az alperes pervesztességével arányos 24.663 forint eljárási illeték viszont az őt megillető munkavállalói költségkedvezmény miatt (13/I. végzés) az állam terhén marad a Pp. 102. § (6) bekezdése értelmében.

[56] A teljesítési határidő a Pp. 344. § (1) bekezdésén alapul.

[57] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét és határidejét a Pp. 365. § (2) bekezdés a) pontja és (6) bekezdése biztosítja, a további perorvoslati tájékoztatás pedig a Pp. 376. § (1)-(3) bekezdésén alapul.

helység1, 2021. október 7.

név12 s. k.

a tanács elnöke

név13 s. k.

ülnök

név14 s. k.

ülnök